

OKTET V PEVSKI KROPI

V petek je v kulturnem domu v Kropi v okviru vokalnega ciklusa Mojstri pevci nastopil Slovenski oktet, s čimer so domačini obudili tudi spomin na rojaka tenorista Gašperja Dermoto, opernega pevca in člana prve postave okteta.

Kroparski kulturni dom ima med podobnimi slovenskimi lokalnimi kulturnimi hrami zagotovo ena najlepših vhodnih vrat in najbolj impozanten lesteneč v dvorani. V obeh primerih gre seveda za sad krajevne tradicije umetnega kovaštva. S petkovim pevsko-spominskim koncertom je dvorana dobila novo odličnost in hkrati tudi dokaz, da je petje v Kropi doma. Kropa je med drugim dala kar sedem doma in po svetu uspešnih tenoristov, od tod so bili in so še doma številni odlični pevci, dirigenti, skladatelji, glasbeniki, lahko bi rekli, da je v vsaki tretji hiši doma kakšen pevec ...

Slovenski oktet je zapel v spomin Gašperju Dermoti in v veselje polni dvorani Kulturnega doma v Kropi.

Tokratni koncert Slovenskega okteta, tretji po vrsti iz mednarodnega vokalnega cikla Mojstri pevci, ki ga organizira organizacija Ustanova poti kulturne dediščine, ki jo vodi Slavko Mežek, je vsekakor potrdil v uvodu zapisano. Oktet je nastopil pred skoraj polno dvorano ljubiteljev komornega petja, ki so ob bučnih aplavzih nagrajevali njihove vokalne mojstrovine. Hkrati so z dobrim obiskom na najlepši način počastili spomin in 100-letnico rojstva rojaka Gašperja Dermote, prvega tenorista iz prve postave Slovenskega okteta, s katerim je svojo pevsko moč delil od njegovega začetka 1951 do prerane smrti leta 1966.

Oktet, ki v sedanji zasedbi deluje komaj pol leta, postavi, ki deluje iz sredine devetdesetih let, sta spomladi zapolnila novi baritonist Darko Vidic, vanj pa se je vrnil tudi prvi tenor Marjan Trček. Poleg njiju v oktetu pojejo še Vladimir Čadež (prvi tenor), Janez Triler in Rajko Meserko (drugi tenor), Jože Vidic (bariton) in Janko Volčanšek, Matej Voje (bas). V prvem delu koncerta so pevci predstavili izbor skladb, ki so zaznamovale prvo generacijo Slovenskega okteta, od Ipavčeve *Domovini* preko skladb, kot sta *O kresu* ali *Tam čier teče bistra Zilja*, do lahko bi rekli velikih uspešnic okteta, ljudskih *Pa se sliš'*, *Nocoj pa, oh, nocoj* in *Ribniška*, pri kateri je bil nekoč prav Dermota eden tistih, ki je »naprej pel«.

Po odmoru je drugi del začel Mežek s kratko predstavitvijo Gašperja Dermote, ki je v svoji karieri zabeležil več kot 40 opernih vlog. Ob nekaterih nekdanjih pevcih okteta, ki so se udeležili tokratnega koncerta, sta o Dermoti spregovorila pevca, ki sta z njim sodelovala v šestdesetih letih, basist Marjan Štefančič in tenorist Danilo Čadež. Prvi se spominja, kako visoko je cenil pravo eminenco med pevci, in ko so nastopali v ZDA, ko je h Gašperju navdušeno prišlo dekle, rojeno v Ameriki, in reklo, da je po koncertu Slovenskega okteta še bolj ponosna, da je Slovenka. Okoliščine, ki na Dermoto vežejo spomin Danila Čadeža, so žalostne. V dobrem letu dni, ko je v oktetu po nenadni smrti zamenjal Janeza Lipuščka, je prav na poti na enega od nastopov v Dubrovnik življenje izgubil tudi Gašper Dermota. »Žal sem s tako pevsko veličino, kot je bil Gašper, lahko skupaj nastopil le na dveh ali treh koncertih, saj smo bili tisto leto v postavi kar trije prvi tenoristi, poleg naju še Rudolf Francl.«

Slovenski oktet je v drugem delu predstavil povsem nov program skladb, ki so jih pevci zapeli ob spremljavi pianistke Urške Vidic. Gre za izbor skladb, ki jih je prepesnil in v rime spravil Jože Humer. Med drugim smo slišali tudi znani melodiji v *Madžarskem plesu št. 5* in *Barkarolo iz Hofmanovih pripovedk*. V dodatku so pevci nanizali še tri pesmi. Prav z zadnjo pesmijo so pevci potešili še vse tiste med nami, ki smo v programskem listu pogrešali legendarni izvedbi Slovenskega okteta *Mojcej* in *Katrc*. S slednjo se je oktet poslovil – do prihodnjic.